

Erzsi

„Itt nyugszom a mélységben, ennyi.

Elmosódott képemen már nem látszik senki.

A fa törzsén, szegen lógó semmi...

Hagyjatok szép csendesen menni!

Próbáltam sok kavicsot a zsebembe tenni.

Hátha mélyebbre ránt, centiről-centi.

Nem kell mindent olyan komolyan venni!

Negyvenöt évbe telt, míg megszoktam lenni.

Negyvenöt év alatt sem tudtam megszeretni.

Halálom okát sokan fogják keresni.

Buta rímekkel akarnak hírnévre szert tenni.

Örökre titok marad mi okom volt menni.

A koporsómat legalább nem kell össze szegni.

Az utolsó kenetet sem sikerült felkenni.

A közösségin ott maradt egy naplementés szelfi.

Ha van Isten tettemért jár majd a fegyelmi.

Nem kellett volna még ennyire sietni.

Büntetésem lesz, újra születni.”